

НАШ Вісімнадцятий

Інформаційно-аналітична газета 18 округу

№ 4 22 березня 2013р

Свято в деталях

У весни - жіноча вдача

Нехай навіть у перші дні весни віє морозцем і снігом, 8 березня завжди тепло. В першу чергу, від привітань, усмішок і квітів, адресованих представницям тендітної статі. Щороку найщиріші побажання і подарунки отримують чарівні подолянки від народного депутата України Григорія Калетніка.

Слабкою половиною людства жінок уже давно не можна назвати, адже вправно і професійно виконують надскладні завдання, вміння поєднувати кар'єрні досягнення із одвічними цінностями - материнством, піклуванням про родинний затишок, збереженням зв'язку між поколіннями, захистом та примноженням унікальних українських національних надбань.

За кілька днів до Свята весни і краси помічники народного депутата побували в усіх населених пунктах Липовецького, Іллінецького, Немирівського, Оратівського та Погребищенського районів. Пам'ятні подарунки від Григорія Миколайовича отримали педагоги, медики, працівники органів місцевого самоврядування, жінки-ветерани, багатодітні матері.

Кожна територіальна грома-

да сердечно і радісно приймає гостей. Особливо розчулили своєю гречністю маленькі жителі с.Костянтинівка, що на Липовеччині. Школа у цьому населеному пункті зовсім маленька - розрахована на молодших школярів. Та й тих - жменька. Втім, коли зранку до навчального закладу вітали жінок-вчителів прибула делегація, її зустріли святковим концертом. Доросла частина

шкільної родини подякувала народному депутату за постійну увагу, чуйність, доброту та любов до рідного краю і земляків.

На Іллінецьчину - з музикою

Жителі Іллінецького району напередодні 8 березня запросили до себе когорту знаних і улюблених представників художньої самодіяльності Вінницького аграрного університету, з якими встигли подружитися під час фестивалю «З любов'ю до батьківської землі».

Районний будинок культури у буквальному сенсі розквіт від яскравих посмішок іллічанок, наповнився звуками прекрасної музики та оплесків. Учасниць урочистого зібрання привітали зі святом голова райдержад-

Свято в Іллінецькому районному будинку культури

міністрації Володимир Яшук, голова районної ради Олег Дмитрик, Іллінецький міський голова Сергій Яременко та помічник народного депутата Інна Гончарук. А концертну програму артисти підготували таким чином, аби кожен номер славив найпочесніше покликання жінки бути мамою, берегинею домашнього вогнища, музою для коханого чоловіка. Своє мистецтво глядачам подарували народний ансамбль танцю «Світанок», театр пісень «Вишневий сад», ансамбль «Поклик», дівоче тріо «Карамель», квартет «Галант» та акордеоніст Олександр Грудін.

Тетяна ПОДОЛЯН

Дружна родина Костянтинівської школи

Талановиті студенти ВНАУ вітають з 8 березня

Де багато дітей - там і щастя багато

Родина Шарандакових, с.Балабанівка

Під особливо пильною увагою фонду «Майбутнє наших дітей» і особисто Григорія Миколайовича, з-поміж інших, знаходяться три родини з Оратівщини - усі вони виховують по десятеро і більше малюків. Сюди помічники народного депутата навідуються практично кожні три місяці, допомагають продуктами та всім необхідним.

Сім'я Шарандакових, що мешкає у с.Балабанівка народ-

Сімейне щастя примножується дітьми, вважає народний депутат України Григорій Калетнік, в родині якого вже семеро онуків. Втім, далеко не кожне подружжя наважується стати багатодітним, а тим, хто бере на себе цю велику місію і відповідальність, обов'язково треба допомагати, переконаний він. Цьогоріч привітання до 8 березня отримали 1710 багатодітних родин у п'ятьох районах Вінниччини.

ного депутата вважає другим родини. Ольга Анатоліївна - мати-героїня, адже народила десятеро дітей. Подружжя працює у місцевому фермерському господарстві. Старшу доньку минулого року відправили вчитися до Вінницького національного аграрного університету. Наймолодшому - три роки. Дітей Шарандакових у Балабанівці знають, як взірцевих помічників, які люблять і поважають не лише своїх батьків, але й сусідів та односельців. Малеча в цій родині завжди із нетерпінням очікує на свята, бо вони ніколи не проходять без подарунків.

У с.Сабарівка розташувалася перший і поки що єдиний зареєстрований в Оратівському районі дитячий будинок сімейного типу. Леся та Анатолій Дробах надзвичайно чуйні набожні люди, які не можуть залишатись байдужими до дитячого лиха. Маючи п'ятеро своїх, вони взяли на виховання ще п'ять малюків, позбавлених батьківського піклування.

«Бог послав нам чудового покровителя, - кажуть Дробахи, - адже завдяки йому ми маємо просторий будинок, про який донедавна лише мріяли. Григорій Миколайович Калетнік допоміг добудувати до хати дві дитячих кімнати з коридором і тепер у наших дітей є місце для

ігор та відпочинку. Немає таких слів, якими можна було б висловити вдячність за все, що він для нас робить».

Умови, в яких ще кілька років тому проживала родина, важко було назвати комфортними. Тоді, на новосілля Григорій Калетнік завітав особисто, подарував великий дубовий стіл, щоб родина завжди за вечерею збиралася разом. Тепер, до 8 березня у родину навідалися помічники доброчинця. І, як годиться, не з порожніми руками.

Любов і милосердя живуть в оселі панотця Григорія Скрипника та матушки Зінаїди із с.Скоморошки.

(Закінчення на 2-й стор.)

Вітаємо!

На сесії загальних зборів Національної академії аграрних наук України Григорія Калетніка обрали академіком НААНУ.

Григорій Миколайович є доктором економічних наук, професором, ректором Вінницького національного аграрного університету.

Голова Всеукраїнської асоціації виробників біоенергетичної сировини, устаткування, біопалива та наукового забезпечення розвитку біоенергетичного виробництва «Укрбіоенерго».

Нагороджений орденом «За заслуги» III та II ступенів, відмінник народної освіти, заслужений економіст України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

Є автором понад 150 наукових і навчально-методичних праць, з них - 16 монографій, 6 навчальних підручників та 18 посібників. Має низку патентів на винаходи. Підготував 10 кандидатів наук та 2 докторів наук. Науковий керівник 2 докторантів та 5 аспірантів.

Вітаємо Григорія Миколайовича з цією важливою подією, бажаємо плідної праці на благо Батьківщини, побільше однодумців і реалізації всіх наукових планів.

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

В родині православного батюшки п'ятеро своїх і семеро прийомних малюків. За плечима у кожного з них - складна недитяча доля. В одних рідних забрала хвороба, в інших - трагічний збіг обставин. У хвилину смутку життя привело їх до отця Григорія. Нині діти доглянуті, виховані та дуже скромні, адже батьки залучають їх до служіння в храмі і виховують за законами Божими. Саме небесному заступни-

цтву завдячує панотець Григорій знайомством зі своїм тезкою Григорієм Калетніком. Праведні справи завжди повертаються до людини, впевнений священнослужитель, тому у щоденних молитвах завжди просить Всевишнього, аби добрих самаритян на світі було більше.

Багата на унікальні родини й Іллінецька земля. В подружжя Франчаків, що мешкають у селі Яструбинці - семеро дітей. Старшому Сергію вже двадцять

чотири роки, найменшому Олександрові - тільки шість. Усе в своєму житті Микола Володимирович та Катерина Миколаївна роблять з любов'ю до близьких, до рідної землі, до святої праці, яка звеличує і наповнює життя змістом. Пан Микола все життя пропрацював завфермою, а дружина гляділа телят і була дояркою. Її в селі знають і як зразкову господиню, в якій подвір'я бує квітами, а хата ясніє рукотворними вишитими шедеврами. Велике родинне господарство Франчаки доглядають гуртом. Дві корови, коні, свині, вівці, численна птиця - всім є місце, і все до ладу. Поряд з хатою - пасіка й сад.

Напередодні 8 березня Франчаки тепло зустріли посланців від Григорія Миколайовича, оскільки в цій родині завжди раді гостям, особливо тим, хто приносить світлі, добрі і щирі емоції.

Тетяна ПОДОЛЯН

Багатодітні мами с.Якимівка

Подружжя Франчаків, с.Яструбинці

Відродження дитячих майданчиків

Щойно весняне сонце почне набирати силу, людину важко втримати від бажання побути на свіжому повітрі. Що вже казати про дітлахів і підлітків, для яких активний рухливий відпочинок є не просто природною потребою, а запорукою здорового розвитку: і фізичного, і духовного.

Справедливо кажуть, що підростаюче покоління потребує не лише якісних умов для навчання, а й облаштованих майданчиків для корисного дозвілля. На жаль, далеко не кожен населений пункт сьогодні має сучасні та безпечні спортивні прилади, та й навіть звичайні гойдалки чи каруселі. У сільській місцевості ця проблема є особливо гострою, оскільки профінансувати спорудження такого об'єкту силами самих лише батьків дуже важко, а в місцевих бюджетах така стаття видатків найчастіше просто не передбачена.

Відродження дитячих майданчиків взяв під свою опіку народний депутат

України Григорій Калетнік. Сотням родин Вінниччини він уже подарував радість від комфортного відпочинку на свіжому повітрі. Лише за минулий 2012 рік майданчики з'явилися у с.Спишчинці Погребищенського району, с.Забужжя, смт.Брацлав і смт.Ситківці Немирівського району та в м.Липовець. Місцеві громади надіслали листи вдячності Григорію Калетніку за підтримку такої важливої справи, як фізичний розвиток дітей. Але найбільшою винагородою, звісно, є щасливі очі малечі, яка відтепер має яскравий і зручний простір для рухливих ігор та тренувань. На меті у народного депутата спорудження ще чималой кількості дитячих майданчиків усюди, де цього потребуватимуть люди. У теплу пору року робота із відродження і будівництва дитячих майданчиків розпочалася із новими силами.

Дмитро СУБОТНІЙ

Гордість нашого краю

Від бажання і віри народжуються великі справи!

Дні Великого посту - особливий період в житті християн. Для православних він триватиме цього-річ із 18 березня аж до 5 травня, для католиків закінчиться 31 березня. В цей час смирення і переосмислення свого духовного єства, як ніколи, хочеться рівнятися на тих, кому вдається жити за заповідями Божими, примножувати добро і дарувати радість.

Такою унікальною людиною є отець Ростислав, якого знають і люблять у багатьох селах Іллінеччини, а сам він часто цитує старця Зосиму - «Спішіть робити добро!» Він згуртував навколо себе територіальну громаду, спільними зусиллями посадили коло храму сад, викопали Свято-Миколаївську криницю, яка минулого посушливого літа рятувала людей від спраги, рік тому отцю Ростиславу вдалося повернути до життя занедбаний храм у с.Білки. Крім того всього, енергійний священник встигає опікати велику паству у п'ятьох парафіях і спільно з матушкою ростити трьох дітей.

Батюшка-спортсмен

Він з дитинства захоплювався спортом і багато років носив під рясом непомітне чисте бажання розвивати дитячий спортивний рух рідного краю. До такої неординарної ідеї священнослужителя багато хто з

його земляків одразу поставився скептично. Коли б батюшка заходився будувати новий храм, це було б звично і традиційно; коли б він взявся за благоустрій церковної території - це б теж не викликало подиву. А панотець Ростислав поставив собі за мету організувати у Купчинцях турнір з футболу серед дитячих команд. «Я з власного досвіду знаю, що таке сільський футбол. Діти мають бажання, та не мають ані м'ячів, ані форми, ані можливостей позмагатися із рівними собі командами. А допомагати їм, безперечно, треба, адже у здоровому тілі - завжди світлі і правильні думки.» - Розповідає отець Ростислав. Тоді у 2011 році він власним коштом профінансував перший турнір і взяв на себе зовсім нові організаційні обов'язки, переконав директора місцевої школи Юрія Зміївця та вчителя фізкультури Сергія Остаповця підтримати його починання. Спільно

викосили траву на сільському футбольному полі і запросили чотири команди із сусідніх населених пунктів.

Нині про щорічний турнір на перехідний кубок ієрея Ростислава знають навіть за межами Іллінецького району. «Коли маєш у серці віру, Господь дає тобі набагато більше, ніж ти віддаєш людям. Про це треба пам'ятати кожної секунди.» - Наполягає священник. 2012 року на змаганнях у Купчинцях зібралися вже шість дитячих команд, а у травні 2013 на участь у турнірі їх заявлено вже вісім. Саме минулого року доля звела отця Ростислава із Григорієм Калетніком. Меценат радо зустрів спортивне починання батюшки і підтримав призовий фонд матеріально. Жодна дитина не поїхала зі змагань розчарованою - кожному дісталися цінні подарунки, а команді-переможниці справжня професійна форма. Нинішнього року Григорій Миколайович пообіцяв особисто приїхати на турнір і зробити усе можливе, аби змагання набули ще більшого масштабу. Нині на серці ієрея Ростислава неймовірна легкість і вир нових ідей. Він хоче організувати зимовий турнір з волейболу, щоб дівчата не залишались осторонь спортивного життя краю. А ще - запросити на травневий турнір-2013 видатних зірок футболу, таких, як Владислав Ващук та Володимир Бессонов. Він мріє та-

кож звозити сільських дітлахів на музичний фонтан у Вінниці і показати унікальні музеї Поділля. Отець Ростислав неймовірно вдячний усім, хто не відмовляє у допомозі - меценатам, односельцям, просто небайдужим подолянам. Усіх їх він завжди згадає у молитвах.

Великий піст - шанс змінитися на краще

У Прощену неділю (17 березня) всі, хто хоче стати на праведний шлях очищення своєї душі, просять вибачення у ближніх. Це відбувається навіть в храмі під час служби. Покаяння і стриманість - головні постулати посту, вони нагадують людям про гріх прабатьків Адама і Єви, які були вигнані з раю за порушення цих правил. «Обмеження в їжі і духовна дисципліна, як два крила птаха, без жодного з яких неможливо летіти.» - Розповідає отець Ростислав, пояснюючи вірянам сенс Великого посту. Він триває аж 48 днів, найсуворіші і найважливіші тижні - перший і останній. Але вживання пісних страв тут не головне, його можуть не виконувати хворі, вагітні, мами-годувальниці, діти до 14 років і ті, хто важко працює. Важливо у ці дні обов'язково читати молитви, намагатися бути добрішими, милосерднішими, допомагати близьким, ходити у храм і спілкуватися з духовними наставниками.

«Лікар рятує тіло від хвороби, а священник - душу від гріховних недуг: злості, гордіні, заздрості, лукавства, брехні. Дуже добре, якщо в людини є її постійний духівник - той, з яким можна поговорити про найбільш потаємне. Не все і не завжди парафіяни можуть вимовити під час сповіді, але завдання справжнього духовного отця підвести людини до відвертої розмови, направити її. Насправді сповідь і причастя, мов чиста вода, звільняють людину від тягарів минулого. Якщо уся процедура виконана від щирого серця, настає неймовірне полегшення, немов народжуєшся вдруге.»

Всім, хто планує цього року посту-вати вперше, ієрей Ростислав радить починати з малого: не можете сповідатися на людях - залишіться наодинці з батюшкою після служби; не знаєте молитов напам'ять - читайте. Винагородою за працю над собою стане Світле Христове Воскресіння, яке приносить набагато більше благодаті тим, хто до нього наполегливо готується.

Тетяна ПОДОЛЯН

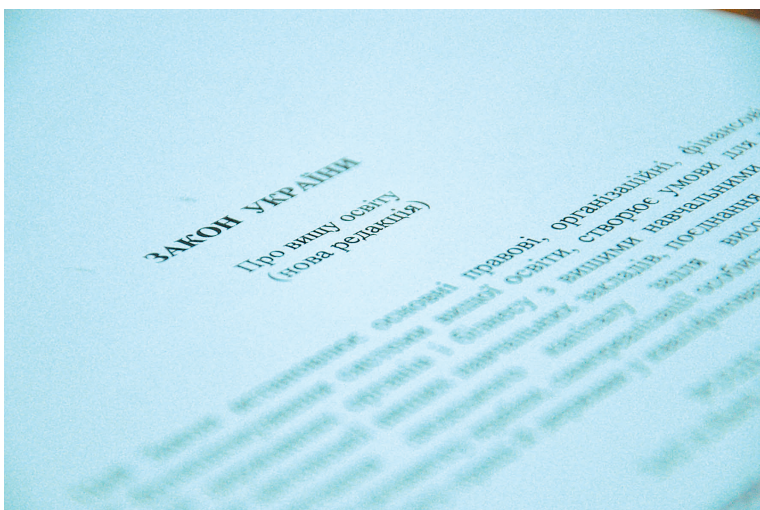
Нагородження переможців турніру 2012 року

Актуально

Театральні пристрасті в освітній царині або Багато шуму з нічого

27 лютого на Банковій вулиці Києва зібрались студенти, обурені зареєстрованим у Верховній Раді законопроектом №1887 щодо реформування вищої освіти. Сказати, що мітинг носив повальний характер важко, адже прийшло всього 150 чоловік. Та й ті, окрім полум'яних гасел, не могли чітко озвучити нічого конкретного. Інформація, якою послуговувались мітингувальники здебільшого скидалася на погано підготовлений екзаме́н - «десь чув, десь підчитнув». Зате театральну виставу молоді люди облаштували «на п'ятірку»: і декорації у вигляді плакатів взяли, і реквізит за-здалегідь придбали. Оскільки питання реформування освіти в Україні є, як ніколи, актуальним, спробуємо розібратися в даній ситуації.

Три законопроекти

Наразі у Верховній Раді України зареєстровані і чекають своєї долі три законопроекти про вищу освіту. Свій проєкт (№1187) розробила і подала група у складі депутатів Григорія Калетніка, Миколи Сороки та Сергія Ківалова. Опозиційні нардепи подали дещо змінений проєкт (№ 1187-1), що розроблявся під керівництвом теперішнього керівника профільного комітету парламенту Лілії Гриневич, і останнім було зареєстровано проєкт (№1187-2), написаний на основі міністерського тексту групою під керівництвом ректора КПП Михайла Згуровського (поданий В. Бало-гою). Втім, мітинги і театральні пристрасті вирують лише навколо першого документу. Великою мірою, це відбувається через політичну нестабільність у нашій державі. Народ, якому ще болять зміни, принесені попередніми реформами (медичною, пенсійною, податковою), панічно боїться всього нового. Вогонь сумнівів підігривається ще й ззовні - тими, кому «на руку» масові заворушення. А студентів, які погоджуються чинити галас на Банковій чи то за гроші, чи то під впливом ейфорії натовпу, зрештою можна

зрозуміти. Молодість схильна до максималізму і шквальних емоцій.

Чи потрібно щось змінювати?

Із твердженням, що Вищу освіту потрібно реформувати і то якнайшвидше, погоджуюся автори усіх трьох законопроектів, а також уся здравомисляча освітянська спільнота. Справа в тому, що в останні роки Україна швидко почала здавати свої досить високі позиції. Згідно з оцінкою Давоського саміту конкурентоспроможності, Україна у 2006-му році перебувала на 67-му місці у світі, а вже у 2011-му - на 82-му. Це, в першу чергу, говорить про те, що наші дипломовані фахівці, маючи великий інтелектуальний потенціал, не мають високотехнологічної підготовки, якої потребує сучасний ринок праці.

«Від роботодавців усе частіше лунають скарги на брак практичних навичок та знань від вчорашніх випускників. - Розповів народний депутат України Григорій Калетнік в інтерв'ю інформаційному агентству «Наголос». - На моє переконання, створення нового законодавства повинне виходи-

ти із реальних потреб. Будь-яке гальмування, відставання від змін на ринку праці, робить спеціалістів уже не такими за-требуваними.»

Не дивно, що у багатьох сучасних студентів досить розмите уявлення про практичний бік своєї майбутньої роботи, адже стажування у більшості випадків - лише на папері. Підприємству легше відмахнутися від молодого спеціаліста, підписавши йому необхідний звіт про практику, аніж взяти його в колектив і включити у трудовий процес. Стаття 48 проєкту зобов'язує підприємства надавати безкоштовну практичну базу для потреб вишів. Цього раніше в незалежній Україні не було.

Централізація і автономія

Ті, хто активно критикує законопроект №1887, часто вводять людей в оману, наголошуючи на тому, що нібито навчальні заклади втратять свою автономію. Цього в жодному разі не може статися, оскільки вище згаданий документ написано трьома діючими ректорами і їм не могло б спасти на думку обмежувати автономію своїх та й інших навчальних закладів.

Стаття 2 законопроекту №1887 передбачає неможливість обмежити права ВНЗ, які визначають його автономію, іншими законодавчими актами. Розширення автономії ВНЗ є головною засадою державної політики у сфері вищої освіти всіх європейських країн. Ці принципи брали за основу і розробники проєкту, тому у ньому передбачено інституційні,

академічні та фінансові засади автономії ВНЗ.

Проект пропонує підпорядкувати усі Вищі навчальні заклади Міністерству освіти, науки, молоді і спорту, аби уникнути дублювання документів, яке часто трапляється за нинішніх умов. Однак, якщо ця стаття не знайде підтримки у Верховній Раді, то автори допускають, що ВНЗ цілком можуть підпорядковуватись і своїм галузевим міністерствам. Категоричності щодо цієї норми у авторів проєкту немає.

«Чому багатьом не подобається запропонована нами автономія? Тому що іноді керівники вишів хочуть здобути свою особисту автономію, не усвідомлюючи, що ця автономія має розповсюджуватися і на кафедри, і на факультети, і на інститути, закріплені за вишем... - пояснює співавтор проєкту, - Я вважаю, що вишам потрібно надати можливість використовувати зароблені гроші, але у той же час звітувати про це використання.»

Стипендії

У проєкту Калетніка-Ківалова-Сороки питання стипендії чітко визначено на користь студентів. Вона є, так би мовити, перспективною величиною, оскільки повинна бути не меншою за прожитковий мінімум на місяць. Відтак, коли ця затверджена державою величина зростає, зроста-

ють і виплати студентам.

ЗНО чи вступні екзамени

Країна не одразу звикла до такої новації, як зовнішнє незалежне оцінювання, і сказати, що вже на 100% при звичайлась, також не можна. Так само неоднозначним є питання його ефективності. Багато хто з абітурієнтів грішить тим, що «вишурює» лише відповіді на тести. Знання шкільної програми відходять на другий план, позаяк гарний атестат майже ніяк не впливає на вступ до вишу.

Рішення про часткове повернення до вступних іспитів для авторів проєкту №1887 стало результатом кількарічного аналізу рівня знань школярів і бажання бачити серед українського студентства лише підготовлених і всебічно розвинутих людей. А бунтують проти екзаменів, напевне, ті, хто невпевнений у власній компетентності.

Нюанси для «контрактників»

Співавтори проєкту, з-поміж іншого, пропонують залишити за вишами право на власний розсуд прописувати умови вступу студентів на контрактну основу. Що у цьому негативного? Зовсім нічого! Якщо людина має бажання навчатися і має можливість платити за знання, то варто де в чому піти їй назустріч.

А ось відмінити дипломи державного зразка, на відміну від інших нардепів, Григорій Калетнік не радить. Українські університети не настільки відомі й престижні як, скажімо, Єльський чи Гарвардський. Наявність дипломів державного зразка означає те, що держава підтримує мінімальний рівень вищої освіти. Українським вишам слід підтягнути рівень власної репутації, оскільки власні дипломи ВНЗ повинні базуватися на високому рівні якості освіти.

Тетяна ПОДОЛЯН

3 перших вуст - про майбутнє цукрової галузі

Відкрити друге дихання колись процвітаючої, а нині досить занедбаній галузі могло б виробництво біоетанолу на базі існуючих цукрових заводів.

Так вважає голова Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин ВР України Григорій Калетнік. Перспективність виробництва біоетанолу з коренеплодів цукрового буряку науково доведена. Окрім того, що таке пе-

репрофілювання працювало б на забезпечення енергетичної безпеки нашої держави, воно б дало колосальний соціальний ефект. Адже не секрет, що сільське населення Подільського краю, який називають цукровим донбасом, завжди мало роботу і зарплатню саме завдяки вирощуванню цукрових буряків та їхній переробці. Завдяки існуванню переробних підприємств утримувалась і

сільська інфраструктура.

Аби вивести галузь із кризового стану та дати їй можливість для розвитку, необхідно на державному рівні прийняти ряд стратегічних рішень. Найперше провести диверсифікацію виробництва цукрових заводів, навести порядок на внутрішньому ринку держави, вирішити питання з інтервенціями на європейські та світові ринки.

Дмитро СУБОТНІЙ

Вітаємо студентів з округу, що навчаються у ВНАУ!

Шмаленюк Олексій Валентинович
11 – ЛСПГ, 28.03.95 с. Кальник

Войтенко Василь Володимирович
32 – ЕО, 23.03.93 с. Скала

Ладан Алла Олександрівна
32 – ЕО, 01.03.93 с. Якимівка

Кравець Сергій Петрович
11 – ЕО, 25.03.95 с. Новоживотів

Зозуля Вадим Ігорович
31 – ЕО, 04.03.92 с. Чуків

Осюкова Лариса Сергіївна
11 – ЕО, 12.03.94 с. Мончин

Сільцова Людмила Леонідівна
11 – ЕО, 28.03.95 с. Козинці

Літинський Роман Олександрович
11 – М, 21.03.95 с. Животівка

Бондар Олександр Васильович
31 – М, 26.03.93 с. Романово

Ткаченко Олексій Васильович
34 – ОПМС, 30.03.93 с. Райгород

Шекель Інна Степанівна
М-1-ЕО, 02.03.77 м. Немирів

Лісовик Ярослав Васильович
31 – А, 05.03.90 с. Нападівка

Нежуря Наталія Олександрівна
54 – ОА, 20.03.7 с. Животівка

Атаманська Олена Іванівна
43 – ОА, 23.03.77 с. Животівка

Кучурікова Наталія Володимирівна
55 – ОА, 26.03.78 с. Нарцизівка

Федоренко Тетяна Олегівна
43 – ОА, 01.03.93 м. Липовець

Козачишин Володимир Тарасович
43 – ОА, 06.03.93 смт. Іллінці

Драчук Юлія Валеріївна
53 – ОА, 31.03.91 с. Олексіївка

Чопик Наталія Валеріївна
43 – Т, 02.03.86 смт. Іллінці

Безвершук Роман Володимирович
41 – М, 03.03.83 смт. Турбів

Синюченко Володимир Леонідович
63 – М, 29.03.84 м. Погребище

Пастушенко Юрій Ігорович
51 – М, 22.03.88 с. Бабин

Засць Костянтин Олександрович
62 – М, 29.03.91 смт. Брацлав

Чопик Наталія Валеріївна
43 – Т, 02.03.86 смт. Іллінці

Козленко Руслан Броніславович
31 – МК, 06.03.93 с. Рубіжне

Колісник Микола Анатолійович
21 – МК, 05.03.94 с. Білки

Ващук Людмила Миколаївна
51 – Т, 26.03.91 с. Щаслива

Дробот Людмила Вікторівна
22 – ФК, 06.03.94 с. Берестівка

Цепла Тетяна Павлівна
12 – ФК, 21.03.95 с. Красеньке

Горобець Тетяна Петрівна
43 – МОА, 31.03.93 с. Черемошне

Гримайло Ірина Сергіївна
51 – МВВББ, 10.03.91 м. Погребище

Коберник Дмитро Васильович
43 – МОА, 27.03.91 м. Липовець

Вересюк Дарина Леонідівна
22 – ММС, 13.03.94 смт. Іллінці

Ціпотан Вікторія Сергіївна
32 – ОА, 03.03.93 с. Кам'янігірка

Лоївська Дарина Іванівна
22 – ОА, 21.03.93 с. Криківці

Сандул Юрій Вікторович
31 – А, 26.03.93 с. Гоноратка

Гримак Владислав Володимирович
31 – Пів, 12.03.93 с. Скоморошки

Гринчук Іванна Олексіївна
12 – А, 07.03.95 с. Дзюнків

Гринчук Ірина Олексіївна
12 – А, 07.03.95 с. Дзюнків

Смірнов Артем Васильович
13 – А, 14.03.95 с. Кальник

Лисак Олексій Вікторович
44 – А, 30.03.93 с. Павлівка

«ЗЕРНЯТКО»

*З повагою до кожної родини,
З любов'ю до батьківської землі
Ми радість засіваємо щоднини
В дитячі щирі серденька малі.*

Уже четвертий рік поспіль Вінниччина має змогу насолоджуватися концертними програмами та мистецькими акціями талановитих студентів Вінницького національного аграрного університету, що проходять в рамках культурно-мистецького фестивалю «З любов'ю до батьківської землі», який запроваджено з ініціативи та сприяння Народного депутата України Г. Калетніка.

Прийжджаючи до рідного села у складі творчого колективу, студенти висловлюють вдячність землякам за щирість душ, любов до рідної землі, віддану працю на благо України.

Під час проведення мистецького фестивалю вкотре переко-

налися в тому, що на мальовничій Вінниччині підрастає нове покоління українців, які з оптимізмом дивляться у майбуття. Саме юні подоляни надихнули студентів на створення розважально-мистецького проекту «Дитинства світ».

Творчою командою аграрного університету було проведено масу захоплюючих ігор та конкурсів, створюючи святковий незабутній настрій для усіх присутніх. На святі дітки співали в караоке, створювали свої фантазії на асфальті, наносили аквагрим, демонстрували свої таланти у танцях, співали разом пісень, декламували вірші і, звичайно, отримували безліч захоплюючих подарунків та сюрпризів.

Все ж головною забавою на святі став великий кольоровий батут, який залишався для діток в місцевому дошкільному закладі в подарунок від народного депутата України Григорія Калетніка.

Тож, ми раді, що за ініціативи молодих аграріїв славного Вінницького університету і за підтримки Григорія Миколайовича наша прекрасна малеча буде мати яскраве та радісне дитинство.

Дар'я ПОГРЕБНЯК

УВАГА! УВАГА! УВАГА!

У рамках культурно-мистецького фестивалю «З любов'ю до батьківської землі» газета «Наш вісімнадцятий» запрошує юних читачів до співпраці.

На сторінках дитячої рубрики «Зернятко» буде повідомлятися про мистецькі заходи та творчі досягнення талановитої молоді.

Участь у різноманітних конкурсах «Зернятка» подарує учасникам та їхнім землякам багато присмних вражень і чудових подарунків.

Рецепт довголіття - бути оптимістом

20 лютого 2013 року виповнилося 85 років Герою Соціалістичної Праці, жительці села Вишківці Немирівського району Сапчук Поліні Пилипівні. Жінка була удостоєна цього високого звання у 1948 році за високі показники в сільськогосподарському виробництві. До виходу на пенсію ювілярка працювала в колгоспі імені Кірова с. Вишківці агрономом, брала активну участь у громадському житті району, неодноразово обиралась депутатом районної та сільської рад. На честь Поліни Пилипівни в місцевій школі відкрито меморіальну дошку.

В цей святковий день з ювілеєм іменинницю за дорученням народного депутата України Григорія Калетніка привітали помічники Людмила Шаповалюк та Михайло Матієнко. Вони передали іменинниці подарунок та слова щирої синівської вдячності і шани. Адже Поліна

Пилипівна мала нелегку долю, втім ніколи не схиляла голови і не опускала рук. Якби важко не було, ніколи не жалілася на життя, бралася за будь-яку роботу, - відгукуються про ювілярку односельчани. У повоєнному 47-му році для багатодітної родини Поліна Пилипівна, як найстарша, стала мамою. Але так її називає не лише рідний брат, а й багато інших жителів Вишківців. Всі знають: вона завжди розрадить, підтримає, поділиться душевним теплом. Сама жінка секретом свого довголіття вважає оптимізм і працелюбство. Каже, коли руки зайняті ділом, погані думки душу не тривожать.

Ще раз вітаємо ювілярку зі знаменною датою. Бажаємо довгих літ життя, міцного здоров'я, радості в серці, миру в родині та завжди залишатися взірцем для молодого покоління

Дмитро СУБОТНІЙ

Бабуся і онук біля нового помешкання

Не встигли жителі Оратівщини оговтатись від пожежі, яка знищила багатоквартирний будинок у Скоморошках, аж вогонь навідався до однієї з сільських хат у Юшківцях.

Того тихого зимового вечора ніщо не віщувало біди. Пенсіонерка Ніна Платонівна Брень з

Вогонь у Юшківцях

онуком Денисом відпочивали біля напаленої грубки. Кожен замислився про своє. Бабуся згадала своє голодне і холодне дитинство, тяжку працю в молоді роки; онук зажурився, пригадавши молодших братика і сестричку, які при живій матері-зозулі опинились у сиротинці. Раптом з горища війнуло запахом диму. Сусіди й односельці кинулись на допомогу, однак хати врятувати не змогли. Вогонь забрав і майно, і оселю. Великим везінням люди вважають те, що пенсіонерка з онуком не лягли спати раніше, бо тоді б не мали

шансу на порятунок.

Жителі села підтримали потерпілих: хто гарячим обідом, хто теплим одягом. Відгукнувшись на людську біду і народний депутат Григорій Калетнік. Він надав погорільцям значну частину коштів, необхідних для придбання житла. Нині сім'я вже оселилася у новому будинку і займається його облаштуванням. Родина Брень щиро дякує своєму доброчинцю за співчутливість і розуміння чужого горя.

Дмитро СУБОТНІЙ
(зі слів жительки с.Юшківці Лесі Сусик)

Шановні читачі!

Найкращі рішення приходять під час діалогу, тому редакція газети пропонує Вам стати учасниками постійної рубрики «Віртуальна приймальня». Питання, які найбільше хвилюють або потребують професійного роз'яснення, ви можете порушити у листах до народного депутата України Григорія Калетніка. Ваші відгуки, пропозиції і запитання надсилайте на електронну адресу nash_18@mail.ru, поштовою адресою: м.Вінниця, вул.Соборна, б. 72. Ви також можете передати повідомлення через представників народного депутата у своєму районі. Гарантуємо, що жодне звернення не залишиться без уваги.

«Наш вісімнадцятий»
Засновник і видавець:
Благодійний фонд «Майбутнє наших дітей»
віддруковано: ТОВ «Регіна ЛТД»
вул. Пугачева, 1 тел. 69-47-62

Адреса редакції і видавця:
м. Вінниця, вул. Соборна 72
Редактор: Тетяна Довгань
Дизайн та верстка: Дмитро Биковський
Електронна скринька: nash_18@mail.ru

Думка редакції не завжди співпадає з точкою зору авторів публікацій.
Редакція має право скорочувати і редагувати надіслані матеріали.
Відповідальність за достовірність інформації несуть автори публікацій.
Свідцтво про державну реєстрацію ВП 871-229-Р від 12.12.2012.
Друк офсетний. Ум.друкарк. 3,0. Зам. № 6340. Наклад 15 000 прим.